

Sygn. akt XX GC 424/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	stażysta Daria Obiała

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 7.217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt XX GC 424/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 czerwca 2011 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (obecnie Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.) kwoty 1.608.523 zł z odsetkami ustawowymi od 20 czerwca 2011r., tj. od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania oraz kosztów zastępstw procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że strony zawarły umowę ubezpieczenia szklarni. W dniu 14.02.2010r. na skutek naporu śniegu uległy zawaleniu szklarnie o powierzchni 6 ha znajdujące się w B.. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 15.02.1010r. Powód zaznaczył, że w momencie zawierania umowy ubezpieczenia szklarnie były wyłączone z produkcji i w takim stanie obiekt został ubezpieczony. Z treści § 5 ust. 15 ogólnych warunków ubezpieczenia wynika, iż wyłączenie odpowiedzialności ubezpieczyciela może mieć miejsce tylko w przypadku wyłączenia z produkcji obiektu już ubezpieczonego i nie powiadomienia o tym fakcie ubezpieczyciela. Przed zawarciem umowy ubezpieczenia pozwany nie pytał powoda o wszystkie znane mu okoliczności. Umowa ubezpieczenia była zawierana w siedzibie powoda w ubezpieczanym obiekcie, co w ocenie powoda wskazuje, że pozwany znał stan faktyczny i godził się przy uwzględnieniu tego stanu na zawarcie umowy ubezpieczenia, a więc

przyjęcie odpowiedzialności odszkodowawczej nieczynnego obiektu. Powód doszedł do przekonania, iż wolą stron było ubezpieczenie obiektu nieczynnego od dwóch sezonów (pozew k. 3 – 5).

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (obecnie Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana spółka podniosła, że we wniosku o ubezpieczenie z dnia 12.01.2010r. powód określił wartość szklarni na kwotę 559.018 zł i na kwotę 650.601 zł, nie podał jednak, że szklarnie są w złym stanie technicznym i że są wyłączone z produkcji. W żadnym wniosku o ubezpieczenie składnym od 2006r. powód nie podał, że stan techniczny szklarni jest zły i że zostały one wyłączone z produkcji. Pozwany zakwestionował wysokość szkody określonej przez powoda. Powołując się na treść § 5 ust. 15 ogólnych warunków ubezpieczenia stwierdził, że nie ponosi odpowiedzialności za szkodę powstałą w mieniu powoda wskutek zawalenia się szklarni w dniu 14 lutego 2010r., albowiem powód nie zawiadomił pozwanego o wyłączeniu szklarni, nie zostały ustalone indywidualne warunki ubezpieczenia szklarni, pozwany nie potwierdził objęcia ochroną ubezpieczeniową wyłączonych szklarni (odpowiedź na pozew k. 49 – 51).

W replice na odpowiedź na pozew powód podniósł, że w formularzu wniosku o ubezpieczenie nie było pytania dotyczącego wyłączenia szklarni z produkcji. Powód zaznaczył, że ubezpieczone zostały szklarnie wyłączone z produkcji i w związku z tym pozwany nie może uwolnić się od odpowiedzialności na podstawie § 5 ust. 15 ogólnych warunków ubezpieczenia, ponieważ przepis ten jest względnie obowiązujący, a jego naruszenie czyni umowę ubezpieczenia nieważną, gdyż na mocy art. 816 § 6 k.c. umowa ubezpieczenia może regulować prawa i obowiązki stron w sposób odbiegający od ogólnych warunków ubezpieczeń (pismo procesowe k. 83 – 84).

Na rozprawie w dniu 18 lipca 2012r. powód ograniczył roszczenie do kwoty 1.209.619 zł z odsetkami od dnia 20.06.2011r. do dnia zapłaty (protokół rozprawy k. 131).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. prowadzi działalność z zakresu uprawy warzyw, grzybów, kwiatów i ozdobnych roślin ogrodniczych, szkółkarstwo roślin sadowniczych i ozdobnych. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (obecnie Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.) ubezpieczała mienie powoda, w tym należące do niego dwie szklarnie o konstrukcji stalowej połączone łącznikiem, od 16 stycznia 2006r. Podstawą ubezpieczenia były składane przez powoda wnioski o ubezpieczenie mienia od ognia i innych zdarzeń losowych (żywiolów) z dnia 14 stycznia 2006r., z dnia 7 stycznia 2009r., w których powód wskazał, że prowadzi działalność w zakresie produkcji i sprzedaży warzyw szklarniowych – ogórki i pomidory. W żadnym z wniosków o ubezpieczenie mienia powód nie wskazał, że szklarnie zostały wyłączone z produkcji.

Dowód: odpis aktualny KRS k. 34 – 41, wykaz budynków k. 67, k. 78, polisy ubezpieczenia wraz aneksami k. 61 – 62, k. 68 – 69, wnioski o ubezpieczanie k. 63 – 66, k. 71 – 77, e – maile k. 70.

Na mocy uchwały nr 1 z dnia 21.10.2008r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. ograniczono czasowo produkcję warzyw w obiektach szklarniowych w B. od początku następnego sezonu sadowniczego. Od 2009r. szklarnie powoda zostały wyłączone z użytkowania, nie była prowadzona w nich żadna działalność, nie były odśnieżane i ogrzewane, były przeznaczone do rozbiórki.

Dowód: k. 12 – 13 akt szkody, uchwała z dnia 27.10.2008r. złożona do akt szkody.

W dniu 12 stycznia 2010 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (obecnie Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.) umowę ubezpieczenia mienia przedsiębiorcy od ognia i innych zdarzeń losowych z wyłączeniem ich dewastacji potwierdzoną polisą Seria (...) wraz z aneksem do polisy Nr (...), na podstawie której pozwana spółka objęła ubezpieczeniem budynki i budowle powoda, w tym dwie szklarnie położone w B. przy ul. (...). Okres ubezpieczenia zawierał się między datą 16.01.2010r. a 13.01.2011r. Suma ubezpieczenia została ustalona na kwotę 1.608.523 zł. Umowa ubezpieczenia z dnia 12 stycznia 2010r. była

kolejną umową ubezpieczenia zawieraną między stronami. Na polisie ubezpieczenia powód potwierdził, że przed zawarciem umowy otrzymał ogólne warunki ubezpieczenia, a postanowienia umowy zostały z nim uzgodnione.

Dowód: polisa ubezpieczenia k. 8, aneks k. 9.

Podstawę zawarcia umowy ubezpieczenia z dnia 12 stycznia 2010r. stanowił wniosek o ubezpieczenie złożony przez powodową spółkę w dniu 12 stycznia 2010r. We wniosku powodowa spółka określiła wartość szklarni na kwotę 559.081 zł i na kwotę 650.601 zł. We wniosku wskazano, że powód prowadzi działalność w zakresie produkcji warzyw szklarniowych – pomidory i ogórki i sprzedaż hurtową i detaliczną tych produktów. We wniosku o ubezpieczenie nie wskazano, że szklarnie zostały wyłączone z produkcji.

Dowód: wniosek o ubezpieczenie k. 5 – 6 akt szkody, wykaz budynków k. 4 akt szkody.

Integralną część zawartej przez strony umowy ubezpieczenia stanowiły Ogólne warunki ubezpieczenia zatwierdzone uchwałą nr 129/2007 z dnia 16.10.2007r. zarządu (...) S.A. Zgodnie z § 5 ust. 15 Ogólnych warunków ubezpieczenia mienia przedsiębiorców od ognia i innych zdarzeń losowych (...) nie odpowiada za szkody powstałe w obiektach nieczynnych, chyba, że (...) zostało pisemnie poinformowane o wyłączeniu z eksploatacji na okres dłuższy niż 30 dni i ustalone zostały indywidualne warunki zabezpieczenia obiektu oraz pisemnie potwierdzono ochronę ubezpieczeniową. Zgodnie z § 15 ust. 1 Ogólnych warunków ubezpieczenia mienia przedsiębiorców od ognia i innych zdarzeń losowych górną granicę odpowiedzialności (...) stanowi suma ubezpieczenia określona w umowie dla każdego indywidualnego składnika majątku. W myśl § 19 ust. 3 pkt 1 i 2 Ogólnych warunków ubezpieczenia mienia przedsiębiorców od ognia i innych zdarzeń losowych ubezpieczający przed zawarciem umowy obowiązany był podać do wiadomości (...) wszystkie znane sobie okoliczności, o które pytano w formularzu oferty (wniosku) albo w innych pismach, dbać o stan ubezpieczonego mienia. Ponadto na mocy § 19 ust. 5 pkt 1 i 2 Ogólnych warunków ubezpieczenia mienia przedsiębiorców od ognia i innych zdarzeń losowych ubezpieczający w trakcie trwania umowy ubezpieczenia obowiązany był zawiadomić na piśmie o wszelkich zmianach okoliczności, o które pytano w formularzu albo w innych pismach oraz dbać o stan ubezpieczonego mienia i przestrzegać ogólnie obowiązujących przepisów bezpieczeństwa mających na celu zapobiegnie powstaniu szkody. Zgodnie z § 22 Ogólnych warunków ubezpieczenia mienia przedsiębiorców od ognia i innych zdarzeń losowych (...) ustalało odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wysokości szkody, nie więcej jednak niż suma ubezpieczenia określona w umowie ubezpieczenia.

Dowód: ogólne warunki ubezpieczenia mienia przedsiębiorców od ognia i innych zdarzeń losowych k. 20 – 33.

W dniu 14 lutego 2010 roku na skutek naporu śniegu zawaleniu uległy szklarnie powoda o powierzchni 6 ha znajdujące się w B. przy ul. (...). Wskutek zdarzenia z dnia 14.02.2010r. nastąpiło całkowite zniszczenie i zawalenie szklarni o konstrukcji stalowej, a powód poniósł szkodę w wysokości 12.774.000zł.

Dowód: akta szkody, opinia biegłego k. 167 – 171.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zgłosiła powstałą szkodę ubezpieczycielowi – (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. w dniu 15 lutego 2010r. W toku postępowania odszkodowawczego ustalono, że rzeczywista wysokość szkody powoda powstała na skutek zawalenia się obu szklarni wynosiła 15.428.639,09 zł netto.

Dowód: zgłoszenie szkody k. 10, opinia rzeczoznawcy k. 26 akt szkody

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odmówiło przyjęcia odpowiedzialności za skutki szkody powstałej w obiektach budowlanych (szklarniach) położonych na terenie nieruchomości przy ul. 27 lipca 80 w B., stanowiących własność powoda, o czym poinformowała powodową spółkę w dniu 1 czerwca 2010r. pismem datowanym 17 maja 2010r. podnosząc, że ubezpieczający nie dochował postanowień wynikających z ogólnych warunków ubezpieczenia i nie poinformował zakładu ubezpieczeń o wyłączeniu obiektów budowlanych (szklarni) z użytkowania (§ 5 ust. 15 Ogólnych warunków ubezpieczenia). Takie zachowanie ubezpieczonego pozbawiło go ochrony ubezpieczeniowej stosunku do obiektów budowlanych wyłączonych z użytkowania wobec nie podjęcia przez ubezpieczyciela decyzji o ustanowieniu

odrębnych warunków ubezpieczenia tychże obiektów. W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel ustalił, że szklarnie powoda zostały wyłączone z użytkowania w 2009r. i nie prowadzono w nich żadnej produkcji rolnej, a nadto, że w okresie zimowym obiekty te nie były odśnieżane i ogrzewane, a nadto, że ze względów bezpieczeństwa obowiązywał zakaz przebywania na ich terenie. Ubezpieczyciel podniósł również, że obiekty budowlane nie były właściwie utrzymywane i zabezpieczane, a zatem nie zostały spełnione wymogi określone w § 19 Ogólnych warunków ubezpieczenia.

Dowód: pismo k. 11 – 12.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniosła odwołanie od decyzji pozwanej spółki z dnia 17 maja 2010r. wnosząc o zmianę decyzji i wypłatę odszkodowania, wskazując, że przedmiotem ubezpieczenia zostały objęte obiekty wyłączone z produkcji już w 2008r., które były nieczynne już drogą zimą. Umowy ubezpieczenia na 2009r. i 2010r. były zawierane w siedzibie ubezpieczonego, a więc na terenie, na którym znajdują się szklarni, dlatego oczywistym jest, że ubezpieczyciel znał stan faktyczny i godził się na zawarcie umowy ubezpieczenia. Ubezpieczyciel podtrzymał dotychczasowe stanowisko i odmówił wypłaty odszkodowania, podnosząc, że przy zawieraniu kolejnych umów ubezpieczenia ubezpieczający nie wskazał istotnego faktu, iż budynki zostały wyłączone z użytkowania, co doprowadziło do zawarcia umowy ubezpieczenia niekorzystnej dla ubezpieczyciela. Ubezpieczający wiedząc o wyłączeniu budynku z użytkowania zaniechał prawnego obowiązku poinformowania ubezpieczyciela o tym fakcie, co uniemożliwiło wyrażenie pisemnej zgody na objęcie ochroną ubezpieczeniową obiektów nieużytkowanych i odpowiednio zabezpieczonych lub ustanowienia dla nich indywidualnych warunków ubezpieczenia.

Dowód: pisma k. 13 – 16.

Wezwaniem do zapłat z dnia 15 marca 2011r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wezwała (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do zapłat kwoty 1.600.000 zł tytułem odszkodowania w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania. Ubezpieczyciel odmówił wypłaty odszkodowania.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 17, pismo k. 18.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania ani nie budziły wątpliwości po stronie Sądu. Wskazać należy, że stan faktyczny niniejszej sprawy nie był sporny w toku postępowania; strony różniły się w jego ocenie prawnej i na tym tle doszło do sporu będącego przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie.

Sąd poczynił ustalenia w sprawie również w oparciu o uchwałę nr 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników powodowej spółki z dnia 27.10.2008r. złożoną do akt szkody. Dowód z dokumentu w postaci uchwał podjętych przez powodową spółkę w dniu 27.10.2008r. został zgłoszony przez powoda z uchybieniem zasad prekluzji wynikających z art. 479¹² § 1 k.p.c. (mającego zastosowanie w niniejszej sprawie). Wskazać należy, że dokument ten został złożony do akt niniejszej sprawy wraz z aktami szkody i stanowił na tej podstawie materiał dowodowy w sprawie. Wobec rozbieżnych twierdzeń stron, co do momentu zaprzestania prowadzenia przez powoda działalności sadowniczej w szklarniach Sąd poczynił ustalenia w tym zakresie na podstawie uchwały z dnia 27.10.2008r.

Wysokość szkody poniesionej przez powoda na skutek zdarzenia z dnia 14 lutego 2010r. została ustalona w oparciu o opinię biegłego z zakresu wyceny majątku. Sąd nie dysponując wiadomościami szczególnymi dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny majątku (postanowienie k. 159). W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, precyzyjna, wnikliwa i obiektywna. Została ona sporządzona po zapoznaniu z materiałem sprawy, w tym dokumentacją pozwanego sporządzona po zawałeniu się szklarni należących do powoda. Biegły sporządzając opinię wykorzystał wiedzę fachową oceniając okoliczności przedmiotowej sprawy. Powyższe okoliczności sprawiły, że Sąd podzielił w pełni stanowisko biegłego zaprezentowane w opinii i w oparciu o nią poczynił ustalenia faktyczne w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. nie zasługuje na uwzględnienie.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia czy pozwany ponosi odpowiedzialności ubezpieczeniową za skutki zdarzenia z dnia 14.02.2010r. w sytuacji, gdy powód nie udzielił pozwanemu informacji o wyłączeniu szklarni z użytkowania i zaprzestania prowadzenia w nich działalności produkcyjnej.

W ocenie Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy nie ma podstaw do ustalenia, że pozwany ponosi odpowiedzialność ubezpieczeniową za skutki zdarzenia z dnia 14.02.2010r. Strona pozwana zasadnie podnosi, że ubezpieczeniem nie zostały objęte szklarnie powoda wyłączone z produkcji, co wynika w sposób jednoznaczny z treści wniosku o ubezpieczenie złożonego w dniu 12.01.2010r., w którym został zawarty zapis, że przedmiotem ubezpieczenia będą budynki i budowle powoda, w których prowadzona jest produkcja warzyw szklarniowych. Obowiązek powiadomienia o wyłączeniu obiektu z eksploatacji na okres powyżej 30 dni i ustalenia indywidualnych warunków ubezpieczenia dla takiego obiektu spoczywał na powodzie w świetle postanowień zawartej przez strony umowy. Treść § 5 ust. 15 ogólnych warunków ubezpieczenia wskazuje jednoznacznie, że obiekt wyłączony z eksploatacji podlega ubezpieczeniu wyłącznie w wypadku, gdy zostały ustalone indywidualne warunki zabezpieczenia obiektu i potwierdzono na piśmie ochronę ubezpieczeniową nieczynnego obiektu. Interpretacja treści polisy ubezpieczeniowej wskazuje, że powód przez zawarciem umowy ubezpieczenia w dniu 12.01.2010r. otrzymał ogólne warunki ubezpieczenia i miał świadomość, jako profesjonalista, konieczności ustalenia z pozwaną spółką sposobu zabezpieczenia nieczynnych obiektów i potwierdzenia przez pozwaną objęcia ochroną ubezpieczeniową obiektów wyłączonych z eksploatacji. Za chybioną należy uznać argumentację powoda, że pozwany w chwili zawierania umowy posiadał wiedzę w przedmiocie wyłączenia szklarni z produkcji i objął ubezpieczeniem nieczynny obiekt. Powód nie wykazał, na podstawie przedłożonych dokumentów, że pozwana w chwili podpisywania umowy posiadała wiedzę o wyłączeniu szklarni z produkcji, ani też że przedstawiciel pozwanej podpisując umowę w siedzibie powoda znał stan faktyczny obiektu. Rzeczą Sądu w toku przedmiotowego postępowania nie było dowodzenie prawdziwości twierdzeń strony powodowej, albowiem ciężar wykazania okoliczności korzystnych dla strony powodowej jest ciężarem procesowym i spoczywał na powodzie na mocy art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. Zgodnie z regulacją art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z dyspozycją art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, zaś Sąd może dopuścić dowód nie wskazany przez stronę. Z uwagi na wolę ustawodawcy wyrażoną w art. 232 k.p.c. należy przyjąć, że strona postępowania ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego. Taka interpretacja art. 232 k.p.c., jest zgodna ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. (I CKU 45/96, OSNC 1997/6 – 7/76). W powołanym orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał, iż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Należy podkreślić, iż art. 232 k.p.c. zdanie drugie stanowi istotny wyjątek od zasady kontryktoryjności i wynikającego z niej ciężaru dostarczenia dowodów przez strony, dlatego sąd powinien traktować dopuszczenie dowodu z urzędu jako środek ostateczny, w sytuacji, gdy nie może w inny sposób przeciwstawić się niebezpieczeństwu nieprawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Powód nie powołała dowodów czy to z dokumentów czy też z zeznań świadków, które wskazywałyby, że pracownik pozwanego przed podpisaniem umowy ubezpieczenia przebywał w szklarniach powoda i miał świadomość, że zostały one wyłączone z produkcji sadowniczej.

W ocenie Sądu, dla oceny prawnej okoliczności niniejszej sprawy znajduje również zastosowanie § 19 ust. 3 pkt 1 ogólnych warunków umowy. Przepis ten odnosi się bowiem do nałożonego na powoda obowiązku powiadomienia pozwanego jeszcze przed zawarciem umowy ubezpieczenia o znanych powodowi okolicznościach, o które pytano w formularzu. Sąd nie kwestionuje faktu, że w formularzu wniosku o ubezpieczenie nie zostało zawarte wprost pytanie dotyczące wyłączenia obiektu budowlanego z eksploatacji, jednak na stronie pierwszej wniosku widniała

rubryka, w której pozwany pytał o rodzaj prowadzonej przez powoda działalności. Wobec czasowego zawieszenia produkcji ogrzewanej warzyw w obiekcie szklarniowym na mocy uchwały z dnia 27.10.2008r. powód był obowiązany ujawnić we wniosku inny rodzaj prowadzonej działalności niż „produkcja warzyw szklarniowych - pomidory i ogórki”, albowiem powód zaniechał prowadzenia działalności tego rodzaju. Na powódzie jako profesjonalistę przy zawieraniu umowy ubezpieczenia spoczywał obowiązek dochowania należytej staranności przy przekazywaniu informacji o prowadzonej działalności i zawieszeniu czasowym jej prowadzenia. Oświadczenie powodowej spółki w przedmiocie aktywnego prowadzenia działalności sadowniczej w szklarniach pozwoliło powodowej spółce na uniknięcie obowiązku dodatkowego zabezpieczenia obiektu i ewentualnie uiszczania wyższych składek na ubezpieczenie. Nierzetelnie udzielone informacje pozwoliły powodowi na pominięcie przy procesie ubezpieczania nieczynnych obiektów dodatkowych warunków jakim było ustalenie dla takich obiektów indywidualnego zabezpieczenia i pisemnego potwierdzenia objęcia go ochroną ubezpieczeniową.

Dla oceny zasadności żądania pozwu nie bez znaczenia pozostaje okoliczność, że pomimo jednoznacznego brzmienia treści ogólnych warunków ubezpieczenia powód nie kwestionował ich. Oznacza to – w ocenie Sądu – że powód mający pełną wiedzę co do obowiązku ustalenia indywidualnego zabezpieczenia nieużytkowanych obiektów i otrzymania potwierdzenia objęcia ich ochroną ubezpieczeniową, godził się na wyjęcie nieużytkowanych obiektów spod ochrony ubezpieczeniowej. Nie ulega – w ocenie Sądu – wątpliwości, że brak udzielenia informacji o wyłączeniu szklarni z użytkowania skutkuje wyłączeniem odpowiedzialności pozwanej spółki. Pozwany jest zwolniony z odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 14.02.2010r. z uwagi na zatajenie przez powoda okoliczności, które miały wpływ na zwiększenie prawdopodobieństwa zniszczenia lub uszkodzenia konstrukcji szklarni.

Wreszcie wskazać należy, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie również z uwagi na treść art. 815 § 3 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel nie ponosi odpowiedzialności za skutki okoliczności, które z naruszeniem paragrafów poprzedzających nie zostały podane do jego wiadomości. Jeżeli do naruszenia paragrafów poprzedzających doszło z winy umyślnej, w razie wątpliwości przyjmuje się, że wypadek przewidziany umową i jego następstwa są skutkiem okoliczności, o których mowa w zdaniu poprzedzającym. Nie ulega wątpliwości, że nieudzielenie informacji o wyłączeniu szklarni z produkcji sadowniczej, stanowi przesłankę z art. 815 § 1 k.c. nie podania do wiadomości ubezpieczyciela wszystkich znanych okoliczności, o które on zapytywał. Naruszenie obowiązku podania takich okoliczności z mocy art. 815 § 3 k.c. zwalnia pozwaną spółkę od odpowiedzialności. W tym miejscu należy podkreślić, że pozwany nie miał obowiązku weryfikowania informacji podanych przez powoda we wniosku o ubezpieczenie w przedmiocie ustalenia czy w szklarniach rzeczywiście prowadzona jest uprawa warzyw. Okoliczność, że nieprawdziwości informacji podanych przez powoda we wniosku dała się wykryć nie oznacza wyłączenia stosowania art. 815 § 3 k.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09.11.2011r., II CNP 25/11, niepubl.)

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu); do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na kwotę zasądzoną z tego tytułu od powoda na rzecz pozwanej spółki składa się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) – 7.200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

SSO Agnieszka Baran